

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nu er det fru Marianne Jelved. Der er kun 1 minut.

Marianne Pedersen (V):

O.k., men jeg kunne ikke se tiden noget sted her nede. Beklager. Jeg vil gerne høre fru Marianne Jelveds svar i forhold til selveje.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Vi er helt på det rene med, at taxameterstyring i sig selv lægger op til, at man træffer nogle økonomiske dispositioner på den enkelte institution. Det er velkendt fra en lang række uddannelsesinstitutioner, som har taxameter i dag, mellem lange videregående uddannelser, universiteterne osv.

Kl. 15.55

Det, vi gerne vil, er i virkeligheden det, erhvervsskolerne gør. I dag har erhvervsskolerne en konference om erfaringerne med det taxametersystem, der gælder for dem, og de muligheder, de har via deres selveje. Der afholdes en konference om det, som jeg desværre ikke kan deltage i, fordi jeg står her. Men det, der er vigtigt i den her sammenhæng, er, at erhvervsskolerne også gerne vil bruge deres erfaringer, for der er mange, der erkender, at der måske er for mange puljeordninger hen over taxametersystemerne – det har jeg selv her fra talerstolen for et par måneder siden problematiseret – så det er tid til at kigge på, hvordan det fungerer, og hvordan vi sikrer os, at taxameterstyringen kommer til at virke på en sådan måde, at det, der er kerneydelsen for institutionen, nemlig uddannelse, varetages bedst muligt.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Må jeg konkludere, at fru Marianne Jelved og De Radikale går ind for selvstyre og går ind for taxametersystemet inden for ungdomsuddannelserne?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Ja, hvis vi kan finde en form, der gør, at vi kan sikre det, der er hensigten, for det er jo forskelligt for erhvervsskolerne og gymnasierne, hvorvidt vi ønsker dem meget lokalt fordelt, forstå mig ret, samtidig med at der skal være en måde, gymnasierne kan supplere hinanden på, for det enkelte gymnasium kan ikke nødvendigvis op-

rette alle de studieretninger, som unge i en region bør og skal have mulighed for at vælge imellem. Derfor kræver det et forarbejde.

Men vi er åbne over for at diskutere, hvordan vi kan finde frem til en løsning på det.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil godt bore lidt i De Radikales synspunkter på beskæftigelsesindsatsen, for jeg kan jo forstå, at folketingsgruppen har en helt anden opfattelse, end hovedbestyrelsen hos De Radikale har.

Vel er fru Marianne Jelved også optaget af et enstrengt system, og det kvitterer jeg for, men hovedbestyrelsen var jo meget klar, så vidt jeg i hvert fald kunne læse på De Radikales hjemmeside sidste år: Man skulle have en kommunal forankring i beskæftigelsesindsatsen, ja, man gik endda så vidt som til at sige, at også den regionale overvågning skulle være kommunalt forankret.

Det har jo inspireret regeringen rimeligt, det, der kom fra den radikale hovedbestyrelse sidste år, men så vil jeg godt spørge: Hvad er det, der gør, at den radikale folketingsgruppe så vender hundrede og firs grader i forhold til hovedbestyrelsen og siger, at nu skal det altså statsligt forankres?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det kommer jo meget an på, hvad der menes med ordet forankret. Det, der er betegnende for denne tid, vi lever i, er jo, at der er en form for nysprog. Jeg ved godt, hvad man mener med det i Det Radikale Venstre, men jeg er ikke sikker på, jeg ved, hvad der menes med det, når det er regeringen, der bruger det ord. Det er meget svært at få at vide, hvad det er.

De pengestrømme, som nu er beskrevet i regeringens oplæg, mener jeg er meget problematiske. Men det vender vi tilbage til, for det skal jo belyses tættere; vi skal jo ikke løse det her fra talerstolen.

Den radikale folketingsgruppe tog jo konsekvenserne af den resolution, der blev vedtaget på Det Radikale Venstres hovedbestyrelsesmøde i maj måned sidste år, da vi i august sidste år sagde: Vi foreslår, at der, hvis man virkelig skal lave et enstrengt system, skal være et obligatorisk medlemskab af en a-kasse for alle, som står til rådighed for arbejdsmarkedet, og så skal kontanthjælpen forbeholdes mennesker, som ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er konse-